

tror, at den taktiske Fordel, som vi deraf høster, er nok saa stor og vil vise sig at være af nok saa varig Betydning som Betydningen af det lille taktiske Fif, som de Herrer har forsøgt, men som altsaa desværre ikke har nogen som helst Udsigt til at lykkes.

Jeg skal saa med disse Ord anbefale mine Meningsfæller at stemme for Beslutningen og at stemme imod det stillede Ændringsforslag og imod Beslutningen, hvis dette Ændringsforslag bliver vedtaget, idet Beslutningen da vil være en fuldkommen Forvanskning af den oprindelige, en fuldkommen Underkendelse af det, der er Hovedtanken i den: en ligelig og loyal Gennemgang af samtlige Budgetter med Besparelser for Øje.

L. D. Rasmussen: Om det foreliggende Forslag til Beslutning kan man efter min Opfattelse med fuldkommen Berettigelse sige, at det egentlig ikke er strengt paakrævet. Der er selvfølgelig ikke een, der tænker, at dette Forslag skulde være fremkommet for at skabe Stof til Sommerens Agitation. Nej, det falder os ikke ind, sligt venter vi selvfølgelig ikke fra Venstres Side. De tillægger derimod os, at vi stiller vort lille uskyldige Ændringsforslag, som vi selvfølgelig tænker os, at Venstre med sin paa dette Omraade saa glørværdige Fortid med største Fornøjelse vil gaa med til, kun for at skaffe Agitation til Sommeren. Det tillader man sig at skyde os i Skoene. Jeg siger, Forslaget er ikke paakrævet. Hvis den siddende Regering slet ikke havde vist, at den havde Opmærksomheden i høj Grad henvendt paa hele det Spørgsmaal, som Forslaget gaar ud paa at belyse, havde det været forstaaeligt, om et saadant Forslag fremkom. Men den høje Regering har saa langt fra vist Ligegyldighed. Jeg erindrers ganske tydeligt de 4 Aar, hvor man aandelig og politisk set holdt Hænderne i Lommen og lod det hele rulle. Noget tilsvarende har man ikke set fra denne Regerings Side i det Stykke Tid, der er gaaet. Man har ikke set manglende Villie eller Evne til at se de Vanskeligheder, der har taarnt sig op, og til at anvende sig for, saa vidt Forholdene overhovedet har tilladt det — ogsaa og ikke mindst de politiske Forhold —, at lette Trykket for Befolkningen. I Fjor blev der ved Ophævelse af visse Toldpaalæg skabt en lille Lettelse paa omkring 5 Mill. Kr. Jeg ser til min Forundring, at den konservative Finanslovdorfer i Landstinget i Gaar har bebrejdet Regeringen dette Skridt i samme Aandedræt, som

han bebrejdede den, at den ikke skaffer flere Lettelser. Det er egentlig en ganske ejendommelig Fremgangsmaade, men hver har jo sin Maade at være paa. Ogsaa i Aar er der paa Finansloven vist Villie til at skaffe Lettelser. Det ærede Medlem Hr. N. Neergaard nævnte selv de 4½ Mill. Kr. i Portonedsaettelser, og desuden har vi, som det ærede Medlem ogsaa var inde paa, vist Vejen for yderligere Besparelser paa Militærlovene. Jeg vil gerne for at genkalde Begyndelsen til dette Skridt i det ærede Medlems Erindring fortælle lidt om, hvorledes det kom frem. I Finansudvalget blev det fra en vis Side krævet af Finansministeren, at der burde være Nedsættelser, og Finansministeren svarede: Som ærede Medlemmer vil kunne se af Finansloven, findes der der intet Sted, hvorpaa der kan foretages Nedsættelser; der kan heller intet Sted findes, hvor der kan skaffes større Indtægter, kun paa eet Punkt er der en Mulighed, nemlig hvis vi sparer noget paa de militære Udgifter, og for saa vidt der skulde vise sig Stemning derfor, skal Regeringen gerne gaa med dertil. Det besluttedes derefter at henvende sig til Finansudvalget og undersøge, om der var Stemning for at foretage et saadant Skridt. Vi fik Svarene senere, de gik ikke ud paa, at de to Oppositionspartier vilde støtte dette Forslag. Paa den ene Side kræver disse Partier Nedsættelser, men paa den anden Side er de ikke tilbøjelige til at ville gaa med til Nedsættelser paa denne Maade.

Om de forskellige Besparelser, jeg har paaapeget, kan man vel nok sige, at det er ikke noget, der gaar med Iltogsfart; men selv om Regeringen havde nok saa stor Lyst til at gøre det i et hurtigere Tempo, ligger Forholdene saaledes, at det er umuligt. Vi har før set — ogsaa med de tidligere 4 Aars Regeringstid for Øje —, at Forholdene og disses Magt undertiden kan være stærkere end de Mænd, der leder paa det paagældende Omraade. I Perioden 1920—24 var Farten i Retning af at lette Skattebyrder og Takster, uden at bruge et stærkt Ord, nærmest sindig; det gik vel egentlig mere den anden Vej, der skabtes netop de uheldige Forhold, som man nu ønsker at rette i Løbet af den kortest mulige Tid, og man synes endog at være tilbøjelig til at ville rette dem uden Hensyn til det mulige. Nu hørte jeg til min Glæde af det ærede Medlem, at Forslaget just ikke skulde opfattes som et Forsøg paa at lægge et særligt Pres paa Regeringen i dette Øjeblik i Retning af at præstere noget umuligt. Det er altsaa at opfatte